

Mind jó, amit Isten tészén

Rodigast Sámuel, 1649–1708

Gastorius Severus, Weimar, 1681

E C#m H⁷ E E/gis Amaj⁷ H⁷ E

1. Mind jó, a-mit Is-ten tészén, Szent az ő a-ka-rat-ja.
Ő én vélem is úgy tégyen, Mint kedve né-ki tart-ja.

Ő az Isten, Ki ín-ségben Az ö-vé-it meg-tart-ja,

Hát lé - gyen, mint a - kar - ja.

2. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem csal, ∴: De igaz ösvényen viszen, Én megelégszem azzal, Hogy kedvében, Kegyelmeiben Ő forgatja dolgomat, Csak rá hagyom magamat.

3. Mind jó, amit Isten tészén, Ő engemet meg nem útál, ∴: Mint jó orvosom, úgy tészén, És mérget ő nem kínál. Orvosságot, Boldogságot, Én nékem készít, tudom, Azért csak benne bízom.

4. Mind jó, amit Isten tészén, Ő az én idvességem, ∴: Ő velem rosszul nem tészén, Rábízom egész életem. Örömben, Keresztben Mind nyilván megmutatja, Hogy javamat akarja.

5. Mind jó, amit Isten tészén: Ha oly pohárt innék is, ∴: Amelynek íze szívemnek Nagy-keserűn esnék is, De eltűröm, Mert víg öröm Felváltja ezt végtére, Sok bűm enyhítésére.

6. Mind jó, amit Isten tészén, Mind örökké ezt vallom, ∴: Ha rajtam bű, bánat leszen, S kell bosszúságot látnom. Mindazáltal Megvígasztal, Mint édes Atyám, engem, Mert csak ő segítségem.